

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 51/23

U Luxembourggu 21. ožujka 2023.

Presuda Suda u predmetu C-100/21 | Mercedes-Benz Group (Odgovornost proizvođača vozila koja imaju poremećajne uređaje)

Kupac motornog vozila opremljenog zabranjenim poremećajnim uređajem ostvaruje pravo na naknadu štete od proizvođača automobila ako mu je navedenim uređajem nanesena šteta

Osim općih interesa, pravo Unije štiti i posebne interese pojedinačnog kupca motornog vozila u odnosu na njegova proizvođača, kada je to vozilo opremljeno zabranjenim poremećajnim uređajem

Fizička osoba (QB) podnijela je Zemaljskom sudu u Ravensburgu (Njemačka) tužbu za naknadu štete protiv društva Mercedes-Benz Group. Cilj podnošenja te tužbe bio je popraviti štetu koju je, prema navodima tužitelja, nanijelo navedeno društvo time što je vozilo s dizelskim motorom koje je kupila osoba QB opremilo softverom koji smanjuje stopu povrata ispušnih plinova kada su vanjske temperature ispod određenog praga. Takav poremećajni uređaj, s obzirom na to da za posljedicu ima povećanje emisija dušikova oksida (NOx), zabranjen je Uredbom br. 715/2007 o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila.

U njemačkom pravu, u slučaju obične nepažnje, može postojati pravo na naknadu štete ako je povrijeđen zakon čija je svrha zaštita drugih osoba. Stoga njemački sud zahtijeva da Sud pojasni treba li mjerodavne odredbe Direktive 2007/46 o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila (u daljnjem tekstu: Okvirna direktiva) u vezi s Uredbom br. 715/2007 tumačiti na način da se njima štite posebni interesi pojedinačnog kupca takvog vozila. Usto, kada je riječ o izračunu iznosa naknade štete koji se eventualno duguje osobi QB, Zemaljski sud u Ravensburgu želi nadalje znati je li nužno, radi davanja praktičnog učinka pravu Unije, da se korist od uporabe vozila ne uračuna u pravo na naknadu štete ili da se to uračunavanje provede samo u ograničenoj mjeri.

U svojoj presudi Sud uvodno pojašnjava da je na njemačkom sudu da provede potrebne činjenične ocjene kako bi utvrdio treba li softver za programiranje o kojemu je riječ smatrati poremećajnim uređajem u smislu Uredbe br. 715/2007 i može li se njegova uporaba opravdati nekom od iznimaka propisanih u toj uredbi¹.

Kada je riječ o interesima koji se štite Uredbom br. 715/2007, osim općeg cilja osiguravanja visoke razine zaštite okoliša, Sud uzima u obzir širi regulatorni okvir homologacije motornih vozila u Uniji, čiji je navedena uredba dio. U tom pogledu Sud podsjeća da, u skladu s Okvirnom direktivom, vozila moraju imati EZ homologaciju tipa, koja se može dodijeliti samo ako tip vozila udovoljava odredbama Uredbe br. 715/2007, osobito onima koje se odnose na emisije. Nadalje, Sud naglašava da su, prema Okvirnoj direktivi, proizvođači vozila dužni izdati pojedinačnom kupcu certifikat o sukladnosti. Tim se dokumentom – čije je posjedovanje obvezno, među ostalim, prilikom stavljanja u uporabu vozila – potvrđuje da je ono u trenutku proizvodnje u skladu sa svim regulatornim aktima. Na taj način certifikat o sukladnosti omogućava da se pojedinačni kupac vozila zaštiti od proizvođačeva nepoštovanja obveze

¹ Vidjeti u tom smislu presude Suda od 14. srpnja 2022., GSMB Invest, [C-128/20](#) (vidjeti priopćenje za medije [br. 124/22](#)), i od 17. prosinca 2020., CLCV i dr. (Poremećajni uređaj u dizelskom motoru), [C-693/18](#) (vidjeti priopćenje za medije [br. 170/20](#)).

stavljanja na tržište vozila koja su u skladu s Uredbom br. 715/2007.

Na temelju tih razmatranja Sud zaključuje da se **Okvirnom direktivom uspostavlja izravna veza između proizvođača automobila i pojedinačnog kupca motornog vozila kojom se potonjemu jamči da je to vozilo u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije**. Slijedom navedenog, Sud smatra da se odredbama Okvirne direktive u vezi s odredbama Uredbe br. 715/2007, osim općih interesa, **štite i posebni interesi pojedinačnog kupca motornog vozila u odnosu na njegova proizvođača, kada je to vozilo opremljeno zabranjenim poremećajnim uređajem. Države članice stoga su dužne predvidjeti pravo kupca takvog vozila na naknadu štete od njegova proizvođača.**

Kada ne postoje odredbe prava Unije kojima se uređuju modaliteti naknađivanja štete kupcima koji su kupili vozilo opremljeno zabranjenim poremećajnim uređajem, na svakoj je državi članici da utvrdi te modalitete. Međutim, Sud ističe da nacionalno zakonodavstvo ne smije onemogućavati ili pretjerano otežavati kupcu da ishodi odgovarajuću naknadu nanesene mu štete. Također se može propisati da nacionalni sudovi osiguravaju to da zaštita prava zajamčenih pravnim poretkom Unije ne dovodi do stjecanja bez osnove nositelja tih prava. U ovom slučaju Zemaljski sud u Ravensburgu mora provjeriti osigurava li uračunavanje koristi koju je osoba QB imala od stvarne uporabe vozila odgovarajuću naknadu štete koja je toj osobi stvarno prouzročena nakon što je u njezino vozilo ugrađen poremećajni uređaj zabranjen pravom Unije.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

